

HEM PARETİK SEREBRAL PALSİLİ BİR OLGUDA KİNESİTAPING UYGULAMASININ UZUN DÖNEMDE EL FONKSİYONU ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Fzt. Özgür Bektaş*,Belkız Cerrahoğlu*,Müge Erçetin*

*TSK SAĞLIK VAKFI ÖZEL EĞİTİM OKULU VE REHABİLİTASYON MERKEZİ

İletişim: ozgurbek83@yahoo.com.tr

Amaç;

Serebral Palsi (SP), çocukluk döneminde oldukça yaygın görülen, özre neden olabilen, doğum öncesi, doğum sırasında veya doğum sonrası olgunlaşmamış beyindeki bir lezyon sonucu ortaya çıkan, hareket, denge ve postür bozuluklarının ön planda olduğu nöro-musküler bir bozukluk olarak tanımlanmaktadır. Motor gelişim yetersizliğinin yanı sıra mental, görme, işitme, konuşma ve davranış problemleri beraber görülebilir. SP tedavisinde tıbbi tedavi, cerrahi uygulamalar ve rehabilitasyon yaklaşımları çok yönlü ve multidisipliner bir anlayışla ele alınmalıdır. SP'nin rehabilitasyon tedavisinde nörogelişimsel tedavi yaklaşım prensipleri doğrultusunda kazandırılan fonksiyonel hareketlerin amaca yönelik ve günlük yaşam aktivitelerine uyumlandırılabilir olması gerekir.

Günümüzde, motor öğrenme ve kontrolde vurgulanan hareket edilebilirliği için nörogelişimsel tedavi yaklaşımı, proprioseptif nöro-muskular fasilitasyon, miyofasial gevşetme ve hareketi engelleyici terapi yaklaşımları gibi kapsamlı ve dinamik yaklaşımlar mevcuttur. Rehabilitasyon sürecine yardımcı olan Kinesiotape uygulaması gün içinde fonksiyonel aktiviteler sırasında girdi sağlayan ek bir tedavi yaklaşımıdır. Kinesiotape biomekanik düzeni geliştirir, zayıf kaslara yardımcı olur ve kas imbalansında stabiliteyi sağlar.

Çalışmamızın amacı TSK Sağlık Vakfı Özel Eğitim Okulu ve Rehabilitasyon Merkezi Fizyoterapi Ünite'sinde hemiparetik Serebral Palsili bir olguda Kinesiotape uygulamasının el fonksiyonu üzerindeki etkisini incelemektir.

Olgunun tanıtımı;

Olgumuz 4 yaşında normal bilişsel düzeyde olan ve mental problemi olmayan erkek çocuktur. Olgumuza Kinesiotaping uygulanması 6 ay boyunca her hafta yapılmış, ortalama 3-5 gün arası ciltte kaldı. Çalışmamızda ön kol supinasyonuna yardımcı olmak amacıyla kinesiotape uygulaması lateral epikondilit ve radiusun stiloid çıkıntısı arasına minimal gerilim ile yapıldı (%15-20), el bileği ekstansiyonuna yardımcı olmak amacıyla da kinesiotape uygulaması 2-5 metacarpalleri ile lateral epikondilit arasına koreksiyon tekniği ile yapıldı.

Yöntem ve Gereçler;

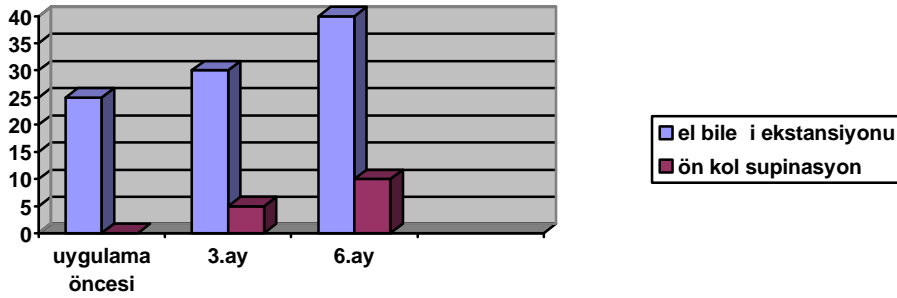
Olgumuz çalışmamızın başında, 3. Ayda ve 6. Ayda el bileği ekstansiyonu, ön kol supinasyonu için eklem hareket açıklığı ölçümü, el bileği fleksör ve ön kol pronatör spastisitesi Modifiye Ashworth Skalasına göre değerlendirildi. Olgumuzun günlük faaliyetleri sırasında nesnelere tutma yeteneği El Yeteneği Sınıflandırma Sistemi (MACS)'yle, kendine bakım becerileri ise Pediatrik Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçütü (WeeFIM)'in kendine bakım alt skoru ile ölçüldü.

Sonuçlar;

Olgumuzun Kinesiotape uygulaması öncesi, 3. Ayda ve 6. Ay sonundaki el bile i ekstansiyonu ve ön kol supinasyon eklem hareket açıklığı değerlendirilmeleri Grafik 1’de görülmektedir.

Kinesiotape uygulaması sonrası olgumuzun el bile i fleksör ve ön kol pronatör spastisitesinde azalma görüldü. Olgumuzun uygulama öncesi el bile i fleksör spastisitesi 2, 3. ay sonunda 1+ ve 6. ay sonunda 1 olarak ölçüldü. Ön kol pronasyon spastisitesi uygulama öncesi 2, 3.ay sonunda 1+ ve 6.ay sonunda 1 olarak bulundu.

Ayrıca olgumuzun uygulama öncesi MACS seviyesi 4 iken, 3. ay sonunda 3 ve 6. ay sonunda 2 olarak de erlendirildi. Bununla birlikte olgumuzun kinesiotape uygulaması sonucunda kendine bakım becerilerinde artışı görüldü. Uygulama öncesi WeeFIM kendine bakım alt skoru 8, 3. ay sonu 14 ve 6. ay sonunda 20 olarak bulundu..

Grafik 1: Kinesiotape uygulaması öncesi ve sonrası eklem hareket açıklığı değerlendirilmeleri

Tartışma;

Hemiparetik SP’li olgumuzda kinesiotaping uygulaması aktif eklem hareket açıklığını artırma, spastisitenin azaltmada ve el fonksiyonlarının artmasında etkili olmuştur. Bu grup çocuklarda kinesiotaping uygulamasının el kavrama ve günlük yaşam aktiviteleri üzerindeki etkisinin de araştırılması gerekmektedir.